

[Svend Åge Petersen]

ligvis ind for dette lovforslag. Der udledes svovldioxid, og der udledes kvælstofoxider fra vore kraftværker. Vi ved, at disse udledninger bidrager til forureningen, og for så vidt angår svovldioxid var vi allerede i 1984 med til at lave begrænsninger i årene fremover. Vi ved, at forureningen fra kraftværkerne er noget, vi kan kalde grænseoverskridende, og derfor skal Danmark også give sit bidrag i den internationale forureningsbekæmpelse.

Jeg vil godt nævne en enkelt ting, som jeg synes må være interessant under udvalgsarbejdet, og det er, at jeg gerne vil have fundet ud af, hvordan Danmark med dette gode forslag ligger i forhold til vore omgivende lande, vore store nabolande, som – bevidst eller ubevidst – smider en masse forurening i hovedet på os, hvordan ligger vi i forhold til dem? Jeg vil gerne være med til, at vi går i spidsen, men jeg ønsker ikke, at vi med de økonomiske midler, vi er i besiddelse af, måske skulle komme milevidt forud, og dette kan vi som sagt få lidt styr på ved udvalgsarbejdet.

Det er klart, som det står nævnt i bemærkningerne, at der her er nogle udgifter for det danske samfund, som er overordentlig store. Man kunne vende det om og spørge, om vi vil ofre godt en halv Storebæltsforbindelse på at fjerne kvælstofoxider. Man kunne også spørge, om vi vil ofre noget lignende på at fjerne svovldioxiden. Det tror jeg egentlig nok at de fleste mennesker gerne vil være med til, men det er dog en måde, hvorpå man kan anskueliggøre vores indsats på miljøområdet.

Jeg lægger også mærke til, at der i bemærkningerne står små talstørrelser for, hvad det giver af merpris for forbrugerne pr. kilowatttime – der er tale om 3,9 øre for den ene forurening og 2-3 øre pr. kilowatttime for den anden forurening. Vi må bare ikke sammenligne disse ørebeløb med det, som jeg eller andre som forbrugere giver for en kilowatttime, for vi betaler noget med 70-80 øre, afhængigt af hvor vi bor, og det kunne give os en falsk opfattelse af den procentvise forøgelse af brugerbetalingen. Det skal jo ses som den pris, vi betaler fra værket, og så skal vi sammenligne de 2 x 3 øre i runde tal med værkets pris på 24-25-26 øre eller et sådant niveau. Det er altså rimeligt mange procent, vi hæver prisen med.

Det er i orden fra vor side, at man her laver brugerbetaling – alle danskere må være interes-

seret i at vide, hvad det koster at være miljøbevidste, det vil vi gerne være med til.

Der står i bemærkningerne, at der skal fastlægges nye grænser hvert fjerde år. Jeg blev lidt nervøs, indtil jeg så det, der videre står i bemærkningerne, at Elsam og Elkraft har accepteret. Jeg kunne godt have været lidt bekymret for, hvordan man skulle styre de kæmpeinvesteringer, når man skal se justeringer i møde hvert fjerde år, men det er altså afklaret ved disse betragtninger i bemærkningerne.

Jeg vil da også godt sige, at med de kæmpeinvesteringer på henholdsvis 8,3 mia. kr. plus 1,7 mia. kr. til drift og 6,5 mia. kr., så er det altså sådanne størrelser, hvor det er godt, at vi økonomisk er i stand til at løfte denne byrde. Jeg vil påstå, at det ville vi ikke have været, hvis ikke vi havde en borgerlig regering, der bekymrede sig om en økonomi, der hen ad vejen kan blive endnu bedre, men som samtidig giver mulighed for, at vi kan klare disse kæmpeinvesteringer.

I Det Konservative Folkeparti går vi naturligvis ind for lovforslaget, også fordi vi ved, hvilke omkostninger det har; og der er ingen grund til at lægge skjul på, at her er tale om samlede investeringer i en størrelsesorden, der kan sammenlignes med en Storebæltsforbindelse.

Og jeg skal sige for CD's ordfører, som desværre ikke kunne være til stede, at de samme betragtninger gælder fra CD's side.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil indledningsvis complimentere miljøministeren for to ting, og så har jeg også overstået det positive. Det er dels det, at lovforslaget er kommet rimelig hurtigt efter Folketingets debat den 5. november 1987 vedrørende begrænsning af kvælstofoxidudledningen fra kraftværkerne, og dels det, at ministeren har slået spørgsmålet om NO_x-begrænsningen sammen med SO₂-loven. Som jeg sagde, så er dermed de positive bemærkninger også udtømt.

Vi stemte jo ikke for den dagsorden om, at vi på NO_x-siden skulle nå mindst 50 pct. begrænsning i år 2005 set i forhold til 1980-niveauet. Vi mente, at de tekniske muligheder var til stede for, at man udmærket kunne foretage en begrænsning, der svarede til yderligere ca. 10 pct., således at man kom op på knap og nap 60 pct. reduktion i år 2005. Vi har stadig væk den holdning, og der skal ikke være nogen tvivl om, at vi